

Р Е Ш Е Н И Е №125

гр.Перник 26.09.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесети септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 208/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по **жалба на М.В.Д.*****, срещу заповед №110495 от 03.06.2012 г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-186 от 03.07.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която е отказано изплащането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, по молба - декларация с вх. № И-0495/30.05.2012 г.

Жалбоподателят, чрез пълномощника си Д. Ч.***, твърди, че оспореният административен акт, потвърден при обжалването пред по-горния административен орган е незаконосъобразен. Излагат се фактически мотиви свързани с наличието на щети в жилището и невъзможността да бъдат възстановени със собствени средства. Претендира се отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, застъпва становище за неоснователност на жалбата, поради което моли да бъде потвърден административния акт.

Административен съд - Перник, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

Производството по оспорване на административни актове издадени по ЗСП и ППЗСП е по реда на чл.13, ал.5 от ЗСП. Ответник в това производство е органа издал оспорената заповед – Директора на дирекция “Социално подпомагане”, като неговия акт подлежи на обжалване пред Директора на РД “Социално подпомагане”. Изчерпването на административния контрол е процесуална предпоставка за възникване правото на съдебно оспорване, като предмет на последното е индивидуалният акт, издаден от директора на дирекция “Социално подпомагане”.

В настоящето производство се обжалва акт на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - гр. Перник, с който е отказано отпускането на еднократна социална помощ по реда на постановление на Министерския съвет №104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012 г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за

социално подпомагане (ППЗСП).

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх.№ И-0495/30.05.2012 г. подадена от М.В.Д. *** до Директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник. С нея е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 г. Към искането са приложено експертно решение №1858 от 19.09.2007 г. на ТЕЛК /Очни заболявания/ гр.Перник.

В административната преписка е приложен протокол от 02.06.2012 г., изготвен от служители на административния орган, от който е видно, че във връзка с искането на жалбоподателката е извършена проверка. Констатациите на проверяващите са посочени с едно изречение: “установени са незначителни щети”.

Със заповед №110495 от 03.06.2012 г. на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник е отказано отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, като мотивите изцяло повтарят протокола от проверката на длъжностните лица: “няма значителни щети в жилището”.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" – гр.Перник, който с решение № РД01-186 от 03.07.2012 г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като отпускането на еднократна помощ в размер на 325 лв. е една правна възможност, която следва да бъде реализирана при наличието на предпоставките за това. Отново е преповторено твърдението, че нанесените щети в жилището са минимални.

Съгласно чл. 12 ЗСП, социалните помощи са три вида - месечни, целеви и еднократни. Отпускат се въз основа на подадена молба-декларация от нуждаещия се и след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Еднократните помощи се отпускат по реда на чл.16, ал.1 от ППЗСП. От текста на разпоредбата се налага извода, че с нея е предвидена възможност за отпускане на еднократна помощ веднъж годишно за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. С други думи помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно т.е. такива които излизат извън рамките на обичайните разходи и не могат да бъдат предвидени.

Анализът на доказателствата и поводът, по който е поискано отпускането на еднократната помощ – земетресението от 22.05.2012 г. безспорно са инцидентно възникнали потребности, които не могат да бъдат задоволени чрез труда или доходите на жалбоподателката.

Във връзка с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ППЗСП за инцидентно възникнали следва да се определят потребностите, които са жизненоважни за социално слабите лица и в конкретния случай са от комунално-битов характер. Безспорно е, че за жалбоподателя са били налице някои от горепосочените обстоятелства-внезапно възникнала нужда и щети в жилището което обитава. Поисканата еднократна социална помощ по своето естество е за задоволяване на тези конкретно посочени потребности и цел. Административния орган обаче не е обсъдил нито един от тези въпроси и не е изложил мотиви за отказа си. Освен общото правило на чл.59 от АПК, че административният акт трябва да съдържа посочване на фактическите и правни основания, при произнасянето си Директора на Д “СП” гр. Перник не се е съобразил и със изискването на чл.13, ал.2 от ЗСП да обсъди всички данни

и обстоятелства констатирани със социалната анкета. Доколкото такава липсва, а е съставен протокол от извършена проверка на място то следва да се отбележи, че дори този протокол не е посочен в мотивите на административния акт. Актът е издаден на бланка, която е попълнена на ръка и съдържа лаконичната констатация “минимални щети в жилището”.

Помощта, която се отпуска по реда на чл.16 от ППЗСП е правна възможност, поради което за административния орган е налице задължение да прецени доколко и как са се осъществили предпоставките на правната норма и налице ли са основания за отпускане на помощта. Данни за извършване на такава преценка по административната преписка липсват.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган, но процедурните правила установени с АПК и ЗСП, както и правилника за прилагането му не са спазени. На първо място, не е ясно каква е процедурата, по която са работили служителите на Д“СП” гр.Перник. Искането, видно от молбата декларация, е за отпускане на еднократна помощ. От посоченото, като правно основание, е видно че това е предвидената в чл.16 от ППЗСП помощ за задоволяване на инцидентно възникнали нужди. След издаването на заповедта е прилаган реда за обжалване предвиден по чл.13, ал.5 от ЗСП, т.е. задължително обжалване пред по-горестоящия административен орган. Постановено е и решение от директора на РДСП гр. Перник. Липсват етапи от процедурата, които не са проведени или са предприети действия, които не могат да ги заместят. Не е изготвяна социална анкета, поради което не е ясно как е извършена преценката, относно това дали следва да се отпусне поисканата помощ или не. Извършването на тази преценка е задължение на административния орган, което не е спазено. При прилагането на чл.16 от ППЗСП е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна възможност и изложените мотиви следва да обосновават защо тази помощ се отпуска или не.

Съществените въпроси, които са останали неизяснени от административния орган са : налице ли е внезапно възникнала нужда и в състояние ли е жалбоподателят да я задоволи единствено и само със собствени средства. Първото от двете обстоятелства не подлежи на установяване, тъй като земетресението е факт, който се е осъществил и съответно въз основа на него са възникнали внезапно щети върху жилището на жалбоподателя. Това природно събитие не е могло да бъде предвидено и нарушава естествения ход на процесите по издръжка и задоволяване на нуждите на лицето, кандидатствало за социално подпомагане. Освен това със ПМС № 104 от 31.05.2012 г. е посочено, че е следва да бъдат подпомогнати пострадалите от земетресението на 22.05.2012 г. и в какъв размер следва да бъде отпусната помощта.

За Директора на дирекция “Социално подпомагане” гр.Перник, е било налице задължение при известност на посочените по-горе обективни обстоятелства да прецени по отношение на М.Д.*** налице ли са основания за еднократно подпомагане. Преценката е следвало да бъде извършена по правилата и изискванията установени в ЗСП и ППЗСП. Агенцията за социално подпомагане и нейните териториални поделения са органи, които осъществяват дейността си при спазване на тези правила. Ето защо при наличието на конкретната фактическа обстановка е следвало да се прецени доколко и как е налице необходимост от социално подпомагане така както е предвидено в чл.2 от ЗСП.

От административната преписка не е ясно и какви са критериите, при наличието на които се постановява отказ. Няма извършена преценка в състояние ли е жалбоподателят, с оглед неговите доходи и възможности да задоволи внезапно възникналата нужда.

Съставянето на протоколи от посещения и съответно установяването на щети е само част от преценката за необходимостта от подпомагане. Действията по констатирането на щети не са неправилни, но те не са довели до постигане на целите залегнали в ЗСП. С оглед на констатациите, общото материално положение, здравословно състояние, възрастови и др. критерии е следвало да се прецени дали да се отпусне или не поисканата помощ. А съображенията на административния орган в този смисъл е необходимо да бъдат изложени, като мотиви на издадения административен акт.

Неспазването на административнопроизводствените правила и констатираната липса на мотиви при издаване на атакуваната заповед са основание да се приеме, че административният акт е незаконосъобразен по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и подлежи на отмяна. Преписката образувана по молба декларация вх.№ И-0495/30.05.2012 г. на М.В., следва да бъде върната на административния орган с указание да се произнесе по направеното пред него искане, като се съобрази с мотивите на настоящото съдебно решение.

Във връзка с гореизложеното Административен съд - Перник:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед №110495 от 03.06.2012 г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която на М.В.Д.,***, е отказано изплащане на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 на МС на РБ във връзка с чл.16 от ППЗСП.

ВРЪЩА административна преписка за произнасяне по молба-декларация с вх. № И-0495/30.05.2012 г. на М.В.Д..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/